

עפ"ת 5780/12/13 - דוד בן שמעון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
07 ינואר 2014

עפ"ת 5780-12-13 בן שמעון

בפני כב' סגן הנשיא ד"ר אברהם אברהם
מערעים דוד בן שמעון
נגד מדינת ישראל
משיבים

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בצפת (כב' השופט ב' קנדלפת) מיום 3.7.2013

פסק דין

1. המערער ביקש מבית המשפט קמא להאריך לו את המועד לבקש להישפט על שני דוחות שקיבל, ועניינם (שניהם) דיבור בטלפון נייד תוך כדי נהיגה (הדוחות מן הימים 31.7.2010 ו-24.11.2010). הוא טען, כי סמוך לאחר שקיבל כל אחד מן הדוחות הוא פנה בכתב למטה הארצי של המשטרה בירושלים וביקש להישפט על הדוחות, אלא שמעולם לא הוזמן למשפט. כאשר הגיע למשרד הרישוי נסתבר לו, כי לא יוכל לחדש את רישונו בשל הנקודות שצבר, ובתוכן נקודות שנצברו בשל שתי העבירות הנ"ל. מכאן באה פנייתו לבית המשפט קמא, כשהוא כופר בעבירות המיוחסות לו.
2. השופט הנכבד קמא זימן את בעלי הדין וקיים בירור אודות טענותיו של המערער, ודחה את בקשתו. השופט קבע, כי המערער לא הציג כל אסמכתא לכך שפנייתו בבקשה להישפט אכן נשלחו. על כך הוא הוסיף, כי הטענה כאילו עתה הוא מוצא קושי לחדש את רישונו אינה מהווה טעם ראוי להארכת המועד להישפט. מכאן באה דחיית הבקשה.
3. על החלטה זו מלין המערער, ובערעורו הוא חוזר על הטעמים שהטעים באוזני בית המשפט קמא, ותמציתם הובאה מעלה.
4. דינו של הערעור להידחות על הסף, כיוון שהוגש באיחור ניכר. העובדה שהמערער הגיש בקשה לעיון חוזר לבית המשפט קמא (ונדחה) אינה בבחינת אירוע, המפסיק את מירוץ הזמן להגשת ערעור. הימים להגשת הערעור נמנים מיום שניתנה ההחלטה המקורית, קרי יולי 2013. טעם זה לבדו די בו על מנת להצדיק דחיית הערעור.
5. למעלה מן הדרוש אוסיף, כי גם לגופם של דברים אין בערעור כל ממש.

ראשית אציין את שציין בית המשפט קמא, המערער לא הציג בפני בית המשפט כל אסמכתא למשלוח המכתבים ובהם בקשה להישפט. שנית, הוא טוען כי פנייתו נעשתה על ידי משלוח מכתבים למטה הארצי של המשטרה בירושלים, אלא שזו אינה הדרך לבקש להישפט, כי אם באמצעות הספח לדו"ח, הנותן בידי המערער להגיש את בקשתו להישפט.

מכל מקום, אפילו נניח לצורה, בפנייתו לבית המשפט בבקשה להישפט השתהה המערער השתהות שאין בה כל סבירות. מסתבר, כי הוא שילם את הקנס מושא הדוחות בחודש מרס 2012, ורק כשנה וחצי אחר כך, בחודש יולי 2013, הוא פנה לבית המשפט קמא בבקשה להארכת המועד להישפט. ועל כל אלה אוסיף, כי לבד מכפירה כללית, הנתמכת בדבריו של המערער, ודבריו לבדם, אין המערער מציג כל הגנה ראויה לשמה כנגד האישום בשתי העבירות. אזכיר, כי בכל אחד משני הדוחות ישנו פירוט רב של העבירה בכתב ידו של שוטר התנועה. ואף על פי כן, במקום המיועד בדו"ח לתגובת הנהג לא מציין המערער את תגובתו לדברים המוטחים בו. בדו"ח האחד נרשם: "לא אומר כלום", ובדוח השני נרשם: "אין לי מה להגיד, אני אגיד בבית המשפט". ניתן היה לצפות מן המערער, שלטענתו לא דיבר בטלפון בעת שנהג, כי יאמר זאת לשוטר שמטיח בפניו כי כן דיבר בטלפון. לא כך נהג המערער.

6. מכל הטעמים הללו הנני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ד, 07 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.